

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoCsp/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220200235
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2220200235.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Terézia Mecelová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobcu: X. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. ulica XXX/X, R., proti žalovanému: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpený: Advokátska Kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, Bratislava, IČO: 47 232 471, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 20Csp/3/2020-34 zo dňa 14. februára 2020, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa m e n í tak, že žalovaný je povinný do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 20C/3/2020 zdržať sa:

- 1) vymáhania jednotlivých splátok nad poskytnutú istinu 2.120 eur, 2.900 eur a 12.000 eur;
- 2) vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru;
- 3) uloženia alebo vymáhania akýchkoľvek zmluvných pokút, úrokov z omeškania a poplatkov zo:
 - a) zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1875730347 zo dňa 22.08.2018;
 - b) zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1843743078 zo dňa 22.11.2018;
 - c) zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1781973747 zo dňa 14.11.2017.

II. Vo zvyšku sa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a žalovanému uložil povinnosť do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 20C/3/2020 zdržať sa: 1) vymáhania jednotlivých splátok, 2) vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, 3) uloženia alebo vymáhania akýchkoľvek zmluvných pokút, úrokov z omeškania a poplatkov zo a) zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1875730347 zo dňa 22.08.2018, b) zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1843743078 zo dňa 22.11.2018, c) zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1781973747 zo dňa 14.11.2017, uzavretých medzi žalobcom a žalovaným.

2. Súd prvej inštancie uznesenie po citovaní § 324 a § 325 CSP vecne odôvodnil tým, že žalobou doručenou súdu 23.01.2020 sa žalobca domáhal určenia neplatnosti zmlúv o úvere uvedených vo výroku rozhodnutia, dôvodiac tým, že tieto zmluvy neuzavrel. V čase uzavretia zmlúv bola riaditeľkou pobočky Slovenskej pošty, a.s. v obci R. a zároveň poverenou pracovníčkou žalovaného na tejto pobočke bývalá družka žalobcu, ktorá mala i dispozičné právo a kartu k účtu žalobcu. Počas trvania jej pracovného pomeru na predmetnej pobočke pošty došlo k viacerým pochybným finančným operáciám; jej pracovný pomer bol následne okamžite skončený pre hrubé porušenie pracovnej disciplíny.

3. Žalobca nebol o existencii zmlúv žalovaným nijako vyrozumiený, jeho e-mailová adresa v zmluvách zadaná nebola a uvedené telefónne číslo nezodpovedá číslu žalobcu. Ani podpis na zmluvách nepatrí žalobcovi, musel byť jednoznačne sfaľšovaný. Žalobca o poskytnutie spotrebných úverov u žalovaného nikdy nežiadal, zmluvy neuzavrel a o ich existencii nemal vedomosť až do mája 2019. Vec rieši i v

trestnoprávnej rodine. Z uvedených dôvodov sa žalobca domáhal nielen určenia neplatnosti zmlúv (vec sama), ale aj nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd až do rozhodnutia o veci samej zabránil žalovanému uplatniť voči žalobcovi práva vyplývajúce zo zmluvy, konkrétne vymáhať jednotlivé splátky úverov, vyhlásiť ich mimoriadnu splatnosť alebo požadovať od žalobcu akékoľvek súvisiace plnenia.

4. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je tu bez okamžitého zásahu súdu nebezpečenstvo reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy.

5. Žalobca v konaní predložil fotokópie úverových zmlúv uvedených vo výroku rozhodnutia, fotokópiu oznámenia o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu podvodu, resp. úverového podvodu zo 07.10.2019, žiadosť o zmenu k účtu a platobnej karte z 03.06.2019 týkajúcu sa zmeny PIN kódu na platobnej karte, reklamáciu/žiadosť z 30.07.2019 týkajúcu sa zaslania fotokópií úverových zmlúv. Obsah predložených dokladov sa zhoduje s tvrdeniami žalobcu; zároveň z nich vyplýva, že úverových zmlúv na meno žalobcu malo byť uzavretých viacero (najmenej 6). Vychádzajúc z obsahu návrhu a pripojených listín dospel súd k záveru, že žalobca osvedčil skutočnosti odôvodňujúce nariadenie neodkladného opatrenia. V situácii, kedy je spochybnená platnosť úverových zmlúv v súvislosti s možným spáchaním trestného činu, je potrebné stabilizovať aktuálny stav medzi stranami a zamedziť tomu, aby sa žalovaný mohol účinne domáhať plnení, na ktoré má podľa zmlúv nárok, nakoľko by mohlo dôjsť o.i. k jeho bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu.

6. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu, podľa § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Žalovaný zastáva názor, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v dôsledku čoho prijal záver o tom, že sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovaný tvrdí, že žalobca v tomto konaní nijako neosvedčil bezodkladnú potrebu úpravy pomerov strán sporu, pričom druhý zákonný dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým je obava o ohrozenie exekúcie, nie je v tomto prípade daný.

7. Žalovaný zastáva názor, že návrh žalobcu na vydanie neodkladného opatrenia nie je dôvodný v celom rozsahu, nakoľko žalobca neosvedčil potrebu bezodkladne upraviť pomery tak, ako to vyžaduje § 325 ods. 1 CSP. Žalobca v žalobe zo dňa 21.01.2020, ktorej súčasťou je aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia uvádza, že nikdy nepodpísal zmluvy o úvere z čoho je možné vyvodiť, že preto nemohlo platne dôjsť k vzniku jeho záväzku voči žalovanému zo zmlúv o úvere. Jeho záver o neplatnosti predmetných zmlúv opiera o tvrdenie, že zmluvy nepodpísal, o ich existencii nevedel a dozvedel sa o nej údajne až v mesiaci máj 2019. V rámci popisu skutkového stavu uvádza žalobca „...keďže sa žalobca nikdy detailne nezaujímal o stav svojho bankového účtu, tieto prevody a výbery pani Monikou Kováčovou si nevšimol.“ Žalobca týmto potvrdzuje jeho hrubú nedbanlivosť vo vzťahu k nakladaniu s peňažnými prostriedkami na jeho bankovom účte, pričom žalovanému sa tvrdenie žalobcu o tom, že od uzavretia zmlúv o úvere (napr. zmluva č. 1781973747 bola uzavretá ešte dňa 14.11.2017) až do mája 2019 nevedel o prevodoch a výberoch z jeho bankového účtu javí ako neverohodné. Z listín nazvaných „aktuálny stav úveru“ ku dňu 28.02.2020 k jednotlivým poskytnutým úverom vyplýva, že žalobca k mesiacu máj 2019, kedy sa podľa jeho tvrdenia „dozvedel“ o existencii napadnutých zmlúv o úvere uhradil žalovanému prostredníctvom mesačných splátok sumu 247,14 eura (47,89 eura +149,83 eura + 49,42 eura) a takýto stav trpel až do mesiaca október 2019, kedy podal na políciu oznámenie o podozrení o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu podvodu. Z uvedeného vyplýva, že na strane žalobcu po dobu ôsmich mesiacov (máj 2019 - január 2020) neexistovala potreba bezodkladne upraviť pomery vo vzťahu k žalovanému, napriek tomu že vedel o existencii zmlúv o úvere, táto potreba sa u žalobcu objavila až v januári 2020, kedy podal žalobu na súd. Pritom žalovaný poukazuje na skutočnosť, že suma 247,14 eura bola s prihliadnutím k výške mesačného príjmu žalobcu významnou časťou jeho výdavkov, ktorú podľa názoru žalovaného nebolo možné za žiadnych okolností prehliadnuť (žalobca v žiadostiach o uzavretie jednotlivých zmlúv o úvere deklaroval jeho čistý mesačný príjem v sumách 580 eur, 800 eur a 650 eur). Popísaný postup žalobcu vyvoláva na strane žalovaného pochybnosti o dôveryhodnosti jeho tvrdení týkajúcich sa samotného uzavretia zmlúv o úvere, ako aj získania údajnej vedomosti o ich existencii (máj 2019).

8. Jedným z hľadísk, ktorým sa súd riadi pri nariadení neodkladného opatrenia je, či navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Žalovaný tvrdí, že v súdnej veci žalobca neosvedčil požadovanú potrebu. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie pri nariadení neodkladného opatrenia vychádzal len zo žalobcom tvrdenej neplatnosti právnych úkonov, zmlúv o úvere uzavretých medzi žalobcom a žalovaným. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že neplatnosť zmlúv o úvere od ktorej súd prvej inštancie odvodzuje dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia je len v polohe tvrdenia žalobcom, do nariadenia neodkladného opatrenia nebola nijako preukázaná. Žiadny z dôkazov pripojených žalobcom k žalobe resp. v žalobe označených neplatnosť zmlúv o úvere nepreukazuje. Dokazovanie má v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia povahu osvedčovania, čo znamená, že súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti. Osvedčené skutočnosti následne spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Žalovaný z tvrdení žalobcu uvedených v žalobe za osvedčenú považuje len skutočnosť, že žalobca podal na OR PZ v Dunajskej Strede v žalobe označené oznámenie, na základe ktorého je vedené konanie pod sp. zn. ORP/637/2-VYS-DS-2019. Takto osvedčená skutočnosť sama o sebe nepreukazuje žalobcom tvrdenú neplatnosť zmlúv o úvere. Napriek tomu súd prvej inštancie na základe „spochybnenej platnosti“ zmlúv o úvere prijal záver o potrebe stabilizácie aktuálneho stavu medzi stranami s cieľom zamedziť vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Ostatné skutočnosti uvedené v žalobe žalobcu sú len v rovine jeho tvrdení, nie sú ničím preukázané a preto ich nie je možné považovať za osvedčené. Za vyššie popísanej situácie žalobca neosvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov strán sporu nariadením neodkladného opatrenia, v dôsledku čoho žalovaný tvrdí, že v tejto súdnej veci nie sú splnené podmienky podľa ustanovenia § 325 ods. 1 CSP a preto je potrebné návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v celosti zamietnuť.

9. Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný navrhuje odvolaciemu súdu aby uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietne a žalovanému prizná právo na náhradu trov odvolacieho konania a právneho zastúpenia v rozsahu 100%.

10. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že pokiaľ ide o okolnosti uzavierania sporných úverových zmlúv, tieto žalobca nikdy nepodpísal a nemal som o nich vedomosť do mája 2019. Žalobca nesúhlasí s názorom žalovaného, že by malo ísť o hrubú nedbanlivosť vo vzťahu k nakladaniu s peňažnými prostriedkami na bankovom účte žalobcu. Žalobca sa celý život živí vlastnými rukami, nepovažuje sa za finančne gramotného človeka (a uvedenú skutočnosť vôbec nepovažuje za pritažujúcu okolnosť na jeho strane) a pokiaľ v živote uhrádzal náklady na životné potreby svoje a svojej rodiny, dialo sa tak výhradne formou hotovostnej platby. Žalobca považuje za prirodzené a normálne (vôbec nie za hrubú nedbanlivosť, ako sa to usiluje navodiť žalovaný), že pokiaľ má človek životného partnera, s ktorým zdieľa spoločnú domácnosť a vychováva spoločné dieťa, bezvýhradne mu dôveruje. Z uvedeného dôvodu aj žalobca dôveroval vtedajšej družke, ktorá mala v podstate k dispozícii platobnú kartu žalobcu, ktorú sám nikdy nepoužíval, nemal dôvod na pochybnosti.

11. Pokiaľ žalovaný argumentuje údajnou hrubou nedbanlivosťou žalobcu vo vzťahu k nakladaniu s peňažnými prostriedkami na bankovom účte, žalobca nemôže nespomenúť, že s hrubou nedbanlivosťou konal predovšetkým žalovaný resp. v jeho mene jeho pracovníci na pobočke Poštovej banky, a.s. v R., ktorý si napriek tomu, že žalobca má v banke od začiatku uvedený podpisový vzor, neoveril, či sú na sporných úverových zmluvách skutočne podpisy žalobcu. Do dnešného dňa sa žalovaný nevyjadril, akým spôsobom a z akého dôvodu skončil pracovný pomer s bývalou družkou žalobcu, Q. S.. V danom prípade sa žalobca domnieva, že sa nejednalo len o hrubú nedbanlivosť ale o priamy úmysel zo strany pracovníka banky, v dôsledku ktorého bol výrazným spôsobom poškodený.

12. Žalovaný ďalej vo svojom odvolaní uvádza, že žalobca uhrádzal žalovanému prostredníctvom mesačných splátok sumu 247,14 eura a takýto stav trpel až do mesiaca október 2019. Uvedená interpretácia žalovaného je účelová a nepravdivá. Pokiaľ ide o úhrady splátok, žalovaný opomína, že tieto boli automaticky každý mesiac strhávané z účtu v prospech banky, nie je teda pravdou, že by žalobca vyvíjal iniciatívu smerujúcu k ich úhradám. Žalobca nemal inú možnosť, pokiaľ nechcel ohroziť svoje živobytie. V konečnom dôsledku dôvodom toho, že žalobca podal žalobu až v mesiaci január 2020, boli viaceré okolnosti. V prvom rade sa mal snažiť mimosúdne dohodnúť s bývalou družkou, ktorá podvodným spôsobom uzatvorila sporné úverové zmluvy bez vedomia žalobcu. Ako dôkaz žalobca

priložil kópiu listu právneho zástupcu na mimosúdne urovanie ako aj list, ktorý zasielal bývalej družke v maďarskom jazyku, a ktorým sa pokúšal mimosúdne dohodnúť.

13. Ďalší mesiac žalobca stratil tým, že pracovníčka dunajskostredskej pobočky Poštovej banky, a.s. nebola ochotná zasielať elektronickú žiadosť o vydanie sporných úverových zmlúv z centrály, ktoré si žalobca vyžiadal za účelom posúdenia podpisov grafológom. Uvedená pracovníčka dunajskostredskej pobočky Poštovej banky, a.s. žalobcovi poradila, aby napísal žiadosť priamo do Bratislavy do centrály. Tá žiadosť sa údajne stratila a tak žalobcu vyzvali, aby poslal novú. Uvedené skutočnosti sa dajú overiť aj v internom systéme žalovaného. To bol už tretí stratený mesiac. Uvedené sporné úverové zmluvy si musel na podklade trestného oznámenia žalobcu vyžiadať pre účely trestného konania až orgán činný v trestnom konaní, vyšetrovateľ. Podľa informácii žalobcu vyšetrovateľ nemá originály pre účely znaleckého dokazovania k dispozícii dodnes pre absolútnu neochotu žalovaného (od novembra 2019 ich Poštová banka nevydala). Pokiaľ ide o otázku osvedčenia potreby bezodkladne upraviť pomery, má žalobca za to, že táto podmienka pre vydanie neodkladného opatrenia splnená bola, a splnená je aj k dnešnému dňu. Nedá sa tvrdiť, že táto podmienka bola splnená len v okamihu, kedy som sa o sporných úverových zmluvách dozvedel, uvedený výklad by bol zjavne ústavne nekonformný a odňal by žalobcovi možnosť obrátiť sa so žiadosťou o nariadenie neodkladného opatrenia. Ak by žalobca prestal splácať splátky sporných úverov, malo by to za následok mimoriadnu splatnosť celého dlhu, následne by žalovaný pristúpil k vymáhaniu tejto sumy, čo by viedlo až k samotnej exekúcii majetku žalobcu. Je evidentné, že v danom prípade bolo potrebné bezodkladne upraviť pomery. Táto potreba bola naplnená v každom jednom okamihu do podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nemožno preto tvrdiť, že táto potreba pominula. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na komentár k CSP. Podľa autorov komentára k CSP potreba bezodkladnej úpravy pomerov neznamená, že v danom prípade musí ísť o akútny a jednorazový stav. Naopak, potreba bezodkladnosti môže pretrvávať aj po určité dlhšie obdobie (Števec, M., Ficová, S. a kol.: Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016, s. 1093.). V praxi to teda znamená, že strana sa nemusí domáhať ochrany prostredníctvom neodkladného opatrenia ihneď po vzniku potreby bezodkladnej úpravy pomerov. V rámci existencie potreby bezodkladnej úpravy pomerov súd nariadi neodkladné opatrenie spravidla v takej situácii, kedy danej strane hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy. V dôsledku vzniknutej situácie žalobca musel vyhľadať právnu pomoc, advokáta, ktorý by žalobcovi pomohol sa zorientovať vo vzniknutej situácii a objasnil mu možnosti obrany.

14. V prípade, ak bude žalovaný aj naďalej spôsobovať obštrukcie, sťažovať priebeh konania, vyhýbať sa zodpovednosti za konanie svojich zamestnancov (v danom prípade bývalého riaditeľa pobočky) žalobca je odhodlaný celú záležitosť postúpiť médiám, aby obyvatelia tohto štátu mali možnosť vidieť, akým jednoduchým spôsobom je možné sa v banke obohatiť na úkor iného. Sporné úverové zmluvy prejedávané v tomto konaní neboli jedinými zmluvami, ktoré boli na meno žalobcu uzavreté podvodným spôsobom. Existujú aj ďalšie úverové zmluvy, ktoré však k času podania žaloby už boli v celom rozsahu splatené, a to z peňažných prostriedkov žalobcu a bez jeho vedomia. Žalobca je pripravený právnou cestou riešiť aj problematiku týchto, hoci už splatených úverových zmlúv (zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 1749016547 zo dňa 15.07.2017 so sumou istiny 5.000 eur, zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 1797693239 zo dňa 15.09.2017 so sumou istiny 1.300 eur.

15. Žalovaný do dnešného dňa nerešpektuje súdom prvej inštancie nariadené neodkladné opatrenie a automaticky vykonáva zrážky splátok zo sporných úverových zmlúv z bankového účtu žalobcu a porušuje § 332 ods. 1 CSP. Touto cestou žiada žalobca o vrátenie týchto súm, ktoré si žalovaný prisvojil v rozpore s nariadeným neodkladným opatrením. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

16. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), potom čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou stranou (§ 355 a § 357 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie bolo zmenené.

17. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i jednotlivé argumenty žalovaného predostreté ním v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opodstatnene.

18. Podľa § 325 ods. 1, 2 písm. d) CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

19. Neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

20. Neodkladné opatrenie slúži (v tomto prípade k dočasnému) zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv strán sporu a je namieste ho použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to buď potreba úpravy pomerov strán sporu alebo existencia reálnej obavy, že exekúcia by bola ohrozená. Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch strán sporu, ani že v dôsledku neodkladného opatrenia nevznikne neprimeraná ujma strane, teda že ujma povinného nesmie byť neprimeraná výhode, ktorú nariadením neodkladného opatrenia získa druhá strana. Jedným zo základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia (ako na to poukázal žalovaný v odvolaní) je osvedčiť právo, alebo nárok, ktoré by bolo obsahom konkrétneho právneho vzťahu medzi účastníkmi, t.j. navrhovateľ neodkladného opatrenia musel v prejednávanej veci osvedčiť, že existuje naliehavá potreba bezodkladne upraviť vzájomné vzťahy medzi účastníkmi konania práve ním navrhovaným spôsobom.

21. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že žalobca mal so žalovaným uzavrieť tri zmluvy o úvere z 22.08.2018, 22.11.2018 a 14.11.2017, ktoré však nikdy nepodpísal a neuzavrel. V čase uzavretia zmlúv bola riaditeľkou pobočky Slovenskej pošty, a.s. v obci R. a zároveň poverenou pracovníčkou žalovaného na tejto pobočke bývalá družka žalobcu Q. S., ktorá mala i dispozičné právo a kartu k účtu žalobcu a žalobca predpokladá, že všetky zmluvy uzavrela a podpísala menovaná bez vedomia žalobcu. Žalobca vo veci podal trestné oznámenie. Žalobca má vedomosť o tom, že počas trvania pracovného pomeru menovanej na pobočke pošty došlo k viacerým pochybným finančným operáciám; jej pracovný pomer bol následne okamžite skončený pre hrubé porušenie pracovnej disciplíny. Žalobca nebol o existencii zmlúv žalovaným nijako vyzoomený, jeho e-mailová adresa v zmluvách zadaná nebola a uvedené telefónne číslo nezodpovedá číslu žalobcu. Žalobca o poskytnutie spotrebných úverov u žalovaného nikdy nežiadal, zmluvy neuzavrel a o ich existencii nemal vedomosť až do mája 2019. Z uvedených dôvodov sa žalobca domáha určenia neplatnosti zmlúv vo veci samej a aj nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd až do rozhodnutia o veci samej zabránil žalovanému uplatniť voči žalobcovi práva vyplývajúce zo zmluvy, konkrétne vymáhať jednotlivé splátky úverov, vyhlásiť ich mimoriadnu splatnosť alebo požadovať od žalobcu akékoľvek súvisiace plnenia.

22. Súd prvej inštancie návrhu na vydanie neodkladného opatrenia vyhovel v podstate z dôvodu, že platnosť uzavretých zmlúv o spotrebných úveroch je žalobcom spochybnená, bude predmetom konania vo veci samej a z dôvodu, aby na strane žalovaného nedochádzalo k možnému vzniku bezdôvodného obohatenia, návrhu na vydanie neodkladného opatrenia vyhovel.

23. Žalovaný v odvolaní spochybnil naliehavú potrebu bezodkladne upraviť vzťahy medzi účastníkmi s prihliadnutím k dôležitému faktu, že žalobca splátky úverov spláca od uzavretia zmlúv, t.j. od roku 2017 a 2018 a namietal, že žalobca nárok na nariadenie neodkladného opatrenia riadne neosvedčil, poukazuje len na podané trestné oznámenie.

24. Podľa názoru odvolacieho súdu argumentácia žalovaného, že žalobca neosvedčil potrebu nariadiť neodkladné opatrenie ním navrhovaným spôsobom bola čiastočne dôvodná. Medzi stranami sporu nie je sporné, že účet, na ktorý boli peňažné prostriedky zo zmlúv o úveroch zaslané, patrí žalobcovi, t.j. na jeho účet žalovaný zaslal 3.120 eur (zmluva z 22.08.2018), 2.900 eur (22.11.2018) a 12.000 eur, resp. posledná čiastka bola okrem iného poskytnutá na refinancovanie predchádzajúcich úverov

žalobcu, čo vyplýva zo zmluvy o úvere z 14.11.2017, z bodu 2.3. Žalobca v žalobe a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tvrdí, že svojej družke Q. S., s ktorou žil v spoločnej domácnosti a ktorej ako partnerke veril, poskytol platobnú kartu k svojmu účtu, on nemal prehľad, koľko peňazí je na účte, ako jeho družka hospodári s jeho účtom, nevenoval pozornosť výpisom z účtu, nemal internetbanking, t.j. nemal vôbec vedomosť o pohybe peňazí na účte a všetko platil v hotovosti. Žalobca tiež tvrdí, že zmluvy o úveroch zrejme podpisovala Q. S., a splátky úverov si žalovaný z účtu inkasoval automaticky, bez aktívnej účasti žalobcu.

25. Žalobca však v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuvádza a nekonkretizuje, v ktorom období žil so svojou družkou v spoločnej domácnosti, aké všetky príjmy mali, ktoré z nich boli poukazované na účet žalobcu, akým spôsobom hradili svoje výdavky (bývanie, stravu, obliekanie, dovolenky, atď.) vrátane výdavkov na spoločné dieťa. Žalobca rovnako bližšie neopisuje situáciu, za akej sa v máji 2019 dozvedel o tom, že by mal uzavrieť dokonca 6 zmlúv o úvere, o ktorých nemal mať vedomosť. V návrhu tiež chýba argumentácia, či a aké úvery boli refinancované úverom na základe zmluvy z 14.11.2017. Žalobca sa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a vyjadrení zamerá najmä na spochybňovanie aktivít žalovaného pri uzatváraní zmlúv úvere, na jeho nečinnosť pri kontrole uzatvárania zmlúv, na pochybné praktiky Moniky Kováčovej ako zamestnankyne žalovaného, požaduje odpovede na otázky, ako a prečo žalovaný skončil pracovný pomer s menovanou, či žalovaný podal na menovanú trestné oznámenie, čo však podľa názoru odvolacieho súdu s prejednanou vecou súvisia len veľmi okrajovo.

26. Vyššie uvedené chýbajúce informácie (ako minimálny predpoklad pre osvedčenie nároku na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu) a fakt, že finančné prostriedky boli reálne poskytnuté na účet žalobcu a na druhej strane len skutočností spochybňujúce konanie žalovaného podľa názoru odvolacieho súdu nestačili na to, aby bolo návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovené. Pre vyhovenie návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu bolo nevyhnutné, aby žalobca detailne opísal a osvedčil vzťah s družkou takým spôsobom, aby bolo možné vylúčiť, že by mal mať žalobca akýkoľvek nárok na odškodnenie od svojej družky a jeho nárok by bol dôvodný výlučne len voči žalovanému. Pokiaľ tak žalobca neurobil, bolo podľa názoru odvolacieho súdu možné návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť len v časti nad poskytnutú istinu a v časti dojednaní v zmluvách, ktorých platnosť žalobca spochybnil. Je preto dôvodné v danej veci uzavrieť, že žalobca neosvedčil naliehavú potrebu dočasnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu ním navrhovaným spôsobom v celom rozsahu a námietka žalovaného v tomto smere bola dôvodná.

27. Na druhej strane žalovaný nepoprel tvrdenia žalobcu, že zmluvu mohla podpísať Monika Kováčová ako ich bývalá zamestnankyňa a k mnohým tvrdeniam žalobcu o pochybných praktikách pri uzatváraní úverových zmlúv a chýbajúcich kontrolných mechanizmoch sa žalovaný nevyjadruje vôbec, preto bolo tiež možné dospieť k záveru o spornosti nárokov žalovaného z uzavretých zmlúv, hlavne nárokov na odmenu vo forme úrokov, poplatkov, úrokov z omeškania a sankcií, vyplývajúcich len z riadne uzavretých zmlúv o úvere a prichádza do úvahy záver súdu prvej inštancie, že by sa mohol žalovaný na úkor žalobcu obohatiť platbami nad poskytnutú istinu.

28. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého inštancie zmenil podľa § 388 CSP, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Toto uznesenie bolo prijaté v odvolacom senáte počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).